

Dag Daniš, 7 dní v kocke: Človek smeruje k najväčšej križovatke v dejinách. K transhumanizmu

- CZ24 News | 21. října 2022

SVET: V rubrike 7 dní v kocke Dag Daniš komentuje hlavné témy týždňa. Dnes o politike amerického prezidenta Bidena, ktorá dáva zelenú génovému inžinierstvu a transhumanizmu, o radikalizácii spoločnosti vyvolanej rodovou ideológiou, o obrate v ochrane menšín a o dobrom nápadе investovať do spoločnej európskej obrany.

1. „Programovanie života“

V hluku vojnových a iných konfliktov zanikla jedna veľmi dôležitá vec. Americký prezident Biden v septembri [podpísal vládne nariadenie](#) o „pokročilej biotechnológii a biospracovateľských inováciách“. Tento čudesný dokument dáva zelenú asi najväčšej revolúcii v dejinách Homo sapiens – génovému inžinierstvu, ktoré chce manipuláciou génov „programovať“ a „vylepšovať“ život, respektíve človeka. Federálne agentúry dnes intenzívne pracujú na presadení programu.

Kľúčová veta dokumentu je táto: „Potrebujeme rozvíjať technológie a metódy génového inžinierstva, aby sme dokázali prepisovať usporiadanie buniek a zámerne programovať život tým istým spôsobom, akým píšeme softvéry a programujeme počítače.“ Ďalej: „Potrebujeme odomknúť silu biologických dát aj prostredníctvom počítačových nástrojov a umelej inteligencie... a potrebujeme zbierať a katalogizovať genóm.“ Slovom, biotechnológovia a génoví inžinieri majú modelovať a spracúvať živé organizmy podľa vlastného programu. A podľa vlastných cieľov.

I najmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Ludstvo tým robí ďalší krok k najväčšej križovatke vo svojich dejinách. Človek so svojou biosférou už nemá narážať na prirodzené či prírodné limity – má si ich „prepisovať“, „programovať“ a „zdokonaľovať“ podľa vízií bioinžinierov (alebo ich sponzorov).

Západné politické vedy týmto experimentom a trendom hovoria transhumanizmus. Človek má prelomiť staré pravidlá hry a transformovať sa na nový, umelo vylepšovaný druh poháňaný k dokonalosti prepisovaním génov a prepojením s inými biotechnológiami, softvéromi či umelou inteligenciou... To isté môže robiť aj s inými formami života, ktorými sa živí alebo ktoré pre neho pracujú. A môže to robiť aj s mikroorganizmami a vírusmi (práve na tie má byť podľa dokumentu zameraný biospracovateľský priemysel).

Tieto predstavy na mnohých ľudí pôsobia virtuálne, ako vzdialené sci-fi, lenže – dnes sú už celkom reálne. Plány vedy a biotechnológií už pred pár rokmi zhrnul a preložil do bulvárneho jazyka izraelský spisovateľ Harari v knihách *Sapiens* a *Homo Deus*. V skratke: človek, rovnako ako iné tvory, je podľa modernej vedy algoritmus. A ten sa dá prepisovať a potom aktualizovať. Rovnako ako softvér. Terénom prepisovania kódov a programovania sú gény. V mäkkej verzii je to hra s RNA a mRNA, v tvrdej hra s DNA a genómom (už dnes používame množstvo liekov, ktoré menia DNA bunky). Autormi nových „programov“ – vylepšených génov – sú bioinžinieri. Výsledným produktom má byť „superhuman“. Alebo nové, laboratórne pripravené druhy plodín, ktoré budú rásť v rekordne krátkom čase na novom druhu pôdy.

Cestou umelého programovania génov sa dá podľa niektorých vedcov potlačiť alebo celkom obísť (heknúť) starnutie. Rovnako sa ňou dajú modelovať požadované vlastnosti živých organizmov (aj človeka). A hlavne: dá sa ňou umelým spôsobom modelovať evolúcia.

Génové inžinierstvo, zamerané na „programovanie života“, má vášnivých podporovateľov aj zarytých odporcov. Jedni predpovedajú úspešný boj so starnutím, chorobami, hladomorom a smrťou. Druhí varujú pred fatálnymi rizikami, keď sa človek začne hrať na „Boha a pána života“ a urobí pri tom nenapraviteľné chyby.

Pri téme transhumanizmu sú obozretné a kritické nielen konzervatívne authority ako Francesco Giordano (minulý rok hosť Hanusových dní), ale aj ikony liberálov ako Francis Fukuyama. Ten tieto vízie považuje už dlhšie za [najnebezpečnejšiu myšlienku na svete](#).

Oba tábory sa však zhodujú, že veľká križovatka a nová cesta pre časť ľudí je asi neodvratná. Ak sa nájdú krajiny, ktoré z morálnych, náboženských alebo bezpečnostných dôvodov „pokročilé prepisovanie a programovanie génov“ odmietnu, ostanú krajiny alebo skupiny, ktoré sa nezastavia. Dôvody môžu byť vojenské, mocenské, ekonomické... Alebo aj celkom prozaické: smelé pokusy obísť starnutie a potlačiť smrť.

Harari si myslí, že skôr či neskôr príde k veľkému rozdeleniu. Budú tu vedľa seba existovať aj krehkí smrteľníci z druhu *Homo sapiens*, aj génovo a technologicky „vylepšené modely“ s navolenými superschopnosťami a potlačeným starnutím, ktoré si pre seba a svoje potomstvo budú môcť dovoliť najbohatší ľudia.

Krajiny, ktoré sú vo výskume a vývoji biotechnológií najďalej, sú dve. Spojené štáty a Čína. Obe sú vo fáze pretekov, ktoré časom môžu podľa niektorých expertov viesť k prekračovaniu etických hraníc a k nebezpečným experimentom.

Po vládnom nariadení Bidena, ktoré vraj [reaguje na čínsku výzvu](#), majú Spojené štáty masívnym spôsobom zvýšiť financovanie týchto projektov zo štátnych aj súkromných zdrojov. Deklarovaný cieľ je ekonomický (bioekonomika). Skutočné ciele môžu byť mocenské. Kto kontroluje bioprogramovanie a jeho nutné aktualizácie (sústavné opravovanie chýb, *system update*), ten kontroluje život.

Alebo aj nie – ak sa to inžinierom a biospracovateľom v bielych plášťoch vymkne spod kontroly...

Je zarážajúce, že rozhodnutie amerického prezidenta zatiaľ vyvovalo len málo pozornosti a polemík. Ozvalo sa pár vedcov, ktorí varujú pred eugenickými pokusmi, pred genetickou výrobou monštier rôzneho druhu a pred obmedzovaním ľudských práv. A ozvalo sa pár mediálnych fact-checkerov, ktorí z kritických vedcov robia konšpirátorov.

Aj v tejto oblasti zrejme budeme pozorovať staré známe manipulatívne metódy: snahy tabuizovať túto tému. A snahy umlčať kritiku a diskusiu.

Pritom je zrejmé, že práve tento terén potrebuje rozsiahlu medzinárodnú reguláciu a kontrolu. Lebo jedna vec je snaha vedy a medicíny bojovať s genetickými a inými ochoreniami či s nedostatkom potravín. A druhá vec je projekt Homo Deus. Trúfalá hra človeka na Boha. Programátora života. A pána nad jadrom bunky, génmi, vývojom, životom, smrťou...

Riziká týchto nových „jadrových programov“ môžu byť extrémne a nezvratné. Najmä ak prichádzajú na scénu v čase hybridnej vojny.

2. Správa o stave spoločnosti

Ďalšie témy a udalosti sú v porovnaní s frontom „biotech“ násobne slabšie a pokúsime sa ich komentovať stručne.

Slovenskom otriasli dve traumy. O jednu sa postaral zradikalizovaný Juraj K., ktorý zastrelil v bare pre homosexuálov dvoch mladých ľudí. Tento zločin, motivovaný extrémizmom, mohol spojiť spoločnosť do zápasu proti násiliu, agresivite a útokom na menšiny.

Ale nespojil.

Namiesto toho prišla druhá trauma – progresívny tábor sa zradikalizoval a vyhlásil vojnu „konzervatívcom“. Nie extrémistom, konzervatívcom. Paušálne, bez rozlišovania, bez rozdielov. Vraždu zneužili na útoky proti kritikom a na pretláčanie svojej politickej agendy.

Takto hrubo, v prospech vybranej politickej strany, neboli zneužit tribúny na námestiach ani po vražde Jána Kuciaka a jeho partnerky.

Vražda a reakcia na ňu boli vlastne správou o stave slovenskej spoločnosti. Politický aj verejný priestor je čoraz viac hysterický. Máme tu pravicových extrémistov. Máme tu šírenie nenávisti a agresivity v podaní progresívcov. A áno, máme tu zradikalizovanú aj časť konzervatívnych politikov. Lebo také sú pravidlá. Kde sa stupňujú konflikty, tam sa radikalizujú takmer všetky skupiny spoločnosti.

Časy, keď bola západná spoločnosť otvorená, slobodná, pestrá a zároveň vnútorne súdržná, sa skončili. A platí to aj o Slovensku. Tomu, čo spoločnosť vždy spájalo – rodinám, národu, tradíciám –

sa vyhlásila vojna. A dopredu sa tlačí to, čo spoločnosť ženie do čelných zrážok. Sú to ideológie, ktoré ignorujú väčšinu a jej záujmy a ktoré sú posadnuté právami úzkych skupín menších. Po roku 2015 to bol hysterický boj za údajné práva migrantov a moslimov. Dnes je to hysterický boj za údajné rodové práva.

Motorom tejto agendy a týchto kultúrnych vojen sú vždy tie isté postavy. Progresívci, ktorí sa snažia presekávať tradičné spoločenské väzby – a presadzovať nový typ spoločnosti, v ktorej bude všetko relatívne. A akože voliteľné (v skutočnosti manipulovateľné podľa kampaní).

3. Útok na migrantov a moslimov

V Holandsku sme mohli vidieť, ako rýchlo sa to vie s kampaňami a ich stuhami, odznakmi a „vlajočkami“ otočiť. Aj Holanďanov aktuálne zamestnáva tzv. coming out kampaň. Homosexuáli a queer ľudia sa majú otvorene, verejne hlásiť k svojej orientácii a rodovej identite.

Jedným z nástrojov propagandy pre túto kampaň je šport a špeciálne futbal. Kapitáni mužstiev sa mali povinne označiť dúhovými symbolmi. Jeden z nich, Orkun Kökcü, to odmietol. Je totiž moslim. A moslimovia rodovú a LGBTIQ+ ideológiu nepodporujú.

Okrun Kökcü ešte s kapitánskou páskou. Foto: Twitter/Vandaag Inside

Orkun Kökcü prišiel o post kapitána mužstva. Len preto, že si neosvojil heslá a symboly jednej z kampaní.

Pritom to nebolo tak dávno, čo sme tu (v Európe) mali celkom inú kampaň – tú na podporu imigrantov, prisťahovaleckých menších a ich moslimského náboženstva. Dnes sa presne tie isté menšiny, za ktoré tvorcovia kampaní bojovali, ponížujú. A nanucujú sa im ideológie a symboly, ktoré sú im cudzie.

Náboženské menšiny boli odkopnuté. Alebo rovno vyhlásené za podozrivé a toxické. Do módy prišla ochrana sexuálnych menších.

Asi netreba pripomínať, že za jednou aj druhou kampaňou boli tí istí ľudia. A ani trochu ich nevyrušuje, že si protirečia, ak dnes nanucujú dúhovú vlajku menšinám z radov moslimov.

Pre nich nie je podstatné byť hodnotovo poctivý a konzistentný. Pre nich je podstatné slúžiť kampaniam a móde.

Pri téme rodovej ideológie treba dodať ešte jednu vec. V krajinách ako Spojené štáty a Spojené kráľovstvo to už dávno nie je o ochrane práv homosexuálov. Aj tí už vyšli z módy. Rodová ideológia je o voliteľnosti pohlavnej identity.

Pokrokový učiteľ v Spojenom kráľovstve sa nestará o problémy homosexuálov. Stará sa o to, aby rodič nepoužíval pri svojich deťoch slová ako syn a dcéra. Lebo deti si majú samy bez predsudkov vybrať rodovú identitu (škála je každým rokom širšia, na výber sú desiatky identít a rodov). Rodič, ktorý v škole povie, že prišiel po syna, je podozrivý. A ak sa slabo zorientuje v napredovaní rodovej ideológie, narazí na problémy s genderovými aktivistami a progresívnymi dozorcami.

Na Slovensku ešte tak ďaleko nie sme. A dúfajme, že ani nebudeme.

4. Európska obrana

Prehľad zakončíme dobrou správou o dobrom nápade. Nemecko a ďalších 13 európskych krajín plánujú investovať do spoločnej protiraketovej a vzdušnej obrany. Je to krok správnym smerom. A hneď v dvoch rovinách, európskej aj slovenskej.

Ak chce Európa znížiť svoju závislosť od vojenskej politiky Spojených štátov a Ruska, bude musieť pracovať na vlastnej obrannej politike. A nemusí to byť hneď na poli jadrových zbraní. Na začiatok stačí investovať do protiraketového dáždnika. Doteraz si to každý štát riešil sám a nedostatočne. Európa je odkázaná na vojenskú silu Spojených štátov a NATO.

Po novom má vzniknúť spoločná európska aliancia, ktorá si zabezpečí časť obrany vlastnými silami. A neskôr možno vznikne aj spoločné európske velenie a integrované európske ozbrojené sily. Bol by to nevyhnutný krok k európskej suverenite (hoci Američania budú naliehať, aby nešlo o projekty EÚ, ale o projekty v rámci NATO).

Projekt je zaujímavý aj pre malé štáty ako Slovensko. Hlavne dnes, keď po rozhodnutiach ministra Naďa nemáme ani vlastný protiraketový systém, ani vlastné bojové letectvo.

Európa je už niekoľko rokov zónou konfliktu – pôvodne hybridného, dnes aj vojenského. A tým aj zónou rizika.

Je dobré, že pri téme obrany pomaly vstáva z lôžka.

AUTOR: Dag Daniš

[ZDROJ](#)